

andre udviklinger end militær udvikling, og selv tror jeg, at hvis fru Charlotte Antonsens hede drømme om forsvaret blev opfyldt, ville vi jo aldrig nogen sinde kunne etablere et europæisk forsvar, der bare procentvis målte sig med den amerikanske styrke.

Kl. 17.00

Så jeg forstår det simpelt hen ikke, jeg mangler det analytiske argument: Hvorfor skal vi have en fjerde forsvarsformation ved siden af NATO, SHIRBRIG og de styrker, vi sammensætter til situationen? Jeg forstår det ikke. Jeg forstår det som en uforløst drøm, og de kan jo tit være svære at komme i nærheden af, men jeg forstår ikke det analytiske argument for nødvendigheden af det.

Til hr. Lars Barfoed, som jeg synes i virkeligheden bekræftede det, jeg citerede europaministeren for, nemlig at loftet er her; de videre forhandlinger kan kun bringe beløbet nedad.

Min bekymring er jo ikke kun at være omhyggelig med skatteborgernes penge. Det ligger jo i naturen for en SF'er at være det, om man så man sige. Det får man ind med modernælken, når man er SF'er. Men jeg synes også, der er et retfærdighedssynspunkt, der hedder: Er det fair konkurrence at bede polakkerne om at konkurrere frit med et vesteuropæisk 100 pct. substitueret landbrug, samtidig med at de kun får en fjerdedel i støtte? Er det fair konkurrence også i forhold til liberale læresætninger? Det synes jeg er det moralske problem i den model, der ligger nu.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, det er jo måske en lidt pudsigt debat i dag, fordi diskussionen om det spanske formandskab sådan set kommer for sent, og diskussionen om det danske formandskab kommer for tidligt. Så det bliver jo sådan i meget store linjer, man skal diskutere, og det synes jeg også at besvarelsen fra både statsministeren og udenrigsministeren gav bevis på.

Vi havde set meget frem til at høre regeringens prioriteter. Vi er ikke blevet så frygtelig meget klogere, men vi er sådan set heller ikke blevet så frygtelig meget forskrækkede, for der er ting, der stadig væk kan nå at komme med, og der er selvfølgelig også nogle kendte prioriteter, som vi fuldstændig deler opfattelsen af, herunder især udvidelsen.

Vi forventer os, at vi får en debat senere hen på sæsonen, som kan kaste lidt mere lys over, hvad det er for prioriteter, regeringen vil have, og vi deler helt regeringens ønske om at få et såkaldt arbejdsformandskab, altså uden for meget pomp og pragt og glimmer og glitter, men hvor man smøger ærmerne op og når nogle resultater. Jeg synes, det ville være et smukt resultat, hvis vi kunne nå frem til, at alle 10 lande, som står foran optagelse i EU, kunne afslutte deres forhandlinger under det danske formandskab. Men det er selvfølgelig en stor opgave, som mange har været inde på allerede i dag.

Grundlæggende ønsker vi i Det Radikale Venstre en politik, hvor indenrigspolitikken og udenrigspolitikken indeholder de samme prioriteringer. I en globaliseret verden bliver forskellen mellem disse efterhånden udvisket, og det giver ingen mening at prioritere forskelligt ude og hjemme.

Her synes jeg nok, man kan have en række bekymringer i forbindelse med det danske formandskab. Regeringen har jo understreget, at man i EU-samarbejdet ønsker fornyet fart på liberalisering af markederne, man ønsker fornyet styrke til forskningen og ulandsstøtten, og man ønsker, at EU får en målrettet strategi for miljøpolitikken, og ikke mindst, at EU-landene tilsammen kan skabe langsigtede planer for arbejdsmarkederne, så der ikke bliver mangel på arbejdskraft.

Så må man sige, at det er lidt mærkeligt, når man har set den finanslov, vi har vedtaget for ikke så længe siden, og set på regeringens almindelige politik, at man hverken har valgt at opprioritere miljøet eller forskningen eller ulandsstøtten, og man har heller ikke ønsket at sætte skatten på arbejde ned. Og på udlændingeområdet har man ønsket at holde så mange personer ude fra Danmark som overhovedet muligt. Det hænger jo ikke sammen med, at Europa har en demografi, som betyder, at man får et stadigt stigende behov for arbejdskraft.

Så vi er enige i det overordnede krav til EU, men vi kan altså ikke se, at der er den store troværdighed, når man sammenligner med den politik, man fører indenlands. Vi håber derfor, at regeringen vil blive klogere og også lade nogle af de prioriteter, som man har udenlands, følges op af en indenlands ændring af politikken, for det ville være smukt, synes vi.

Udvidelsen overskygger alt andet under det danske formandskab, deri er vi fuldstændig enige med regeringspartierne ordførere og med